

Τῆς 24ῆς Δεκεμβρίου
Παραμονή τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως
Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας

Ἦχος ᾠδῆς Δι

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχος: Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος: Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου

Στίχος: Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ἦχος Δ̣ Δι

π.Κ.Παπαγιάννη

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Απε γρα φε το πο τε συν τω πρ σβυ τη
 Ι ω ση φ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε
 εμ η Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σα την α
 σπο τον κυ ο φο ρι ι αν ε πε στη δε
 και ρος ο της γεν νη η σε ως και το πος
 ην ου διεσ τω κα τα λυ μα τι αλλ ως τερ πνον
 πα λα τι ον το σπη η λαι ον τη βα σι
 λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται ρην
 πριν πε σου σαν α να στη σων ει κο ο να

Δόξα... Καὶ νῦν..., τὸ αὐτὸ

Κατάληξη Δ̣ λ̣ ρ̣ ρ̣ Δ̣
 να α α

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα
ᾠχος πλ.β΄
Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, αὔριον τίκτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι Ποιμένες, ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Καὶ νῦν..., τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα
ᾠχος πλ.δ΄
Αὐτόμελον

Αὐλῶν Ποιμενικῶν, καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικός, ἐπεφώνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράζατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νῦν..., τὸ αὐτὸ

ᾠδὴ Ν΄ ψαλμὸς (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α΄ ᾠχος πλ.β΄
ᾠδὴ Εἰρμὸς

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνη κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον καὶ προεόρτιον, ὠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτὴρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Ἔτερος Κανὼν Προεόρτιος

ᾠδὴ α' ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῷ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον, ξένος εἰς τὰ ἴδια παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ Παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ τὴν Ἑδὲμ ἐξανοίγων μοι, εὐτρεπίζου Σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, εὐφράνθητι ἔρημος, ἢ οὐ τίκτουσα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα, ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς Ἀγίας

ᾠδὴ α΄ ἦχος β΄

Ἐν βυθῶ κατέστρωσε ποτὲ

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορεύουσα, χαρμονικῶς σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς Παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵμνωδίας Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγένειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἢ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναικείας φύσεως ὁ σός, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος. Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἢ ἐπώνυμος.

Δόξα Πατρὶ...

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῶ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε· ἦς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρομένη τῆς ἀμαρτίας ἀζήωσον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῶ, ζύλω τῆς ζωῆς Ἄγνη, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν Προεόρτιος

Ὁδὴ γ' ἦχος πλ.β'

Ὁ Εἰρμὸς

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνύς Οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυίδ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν Κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δέ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακώβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

Ἔτερος Κανὼν Προεόρτιος

ᾠδὴ γ' ἠχος β'
Ἐζήνθησεν ἡ ἔρημος

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὡσπερ βρέφος, ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει Σπήλαιον, ὡς οὐρανὸν κατώκησας, τὰς μονὰς μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον Πολυέλεε.

Κανὼν τῆς Ἀγίας

ᾠδὴ γ' ἠχος β'
Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερεῖον ὡσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότη, προσήχθης διανοία τελειοτάτη, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσεῖσω, βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ Πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερρότης· τὴν πράξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Δόξα Πατρι...

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένου περιδέξιος τῇ σοφία, Χριστῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανείσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

ὁ Εἶρμός

Ἦχος Πά

Ε ν πετρα α με της πι στε ως στε ρε ω σας
 ε πλα τυ υ νας το στο μα μου ε επ ε χθρους
 μου ευ φραν θη γαρ το πνε ευ μα μου εν τω
 ψαλ λειν ουκ ε στιν Α γι ος ω ως ο Θε
 ος η μων ως ουκ ε στι δι και ος πλην σου
 Κυ ρι ε ε ε

Κοντάκιον Προεόρτιον**ᾠχος γ΄**

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κάθισμα Προεόρτιον**ᾠχος α΄****Τὸν τάφον σου Σωτήρ**

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... Τῆς Ἀγίας**ᾠχος πλ.δ΄****Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον**

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σωζομένους τῷ Κτίστη σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας, ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὖρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν Μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον**ᾠχος ὁ αὐτός****Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς**

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀζίως ἅπαντες

προὔπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεέμ ἄνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὡδή στ' ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος Πά

Ε ν α βυσσωπται σμα α τω ων κυ κλου με
 νος την α νε ξι χνια στον της ευσπλαγχνιας
 σου ε πι καλουμαι α βυσσον εκ φθορας
 ο Θε ο ος με α να γα γε ε ε

Κοντάκιον Ἀγίας Εὐγενίας

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθένε, αἰὲ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου δί ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δί εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνεΐαν γὰρ ὡς

ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη, συνεισηλθες αὐτῷ εἰς τόν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς θεόφρον, **Εὐγενία** πανεύφημε.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἡ Ἁγία Μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ Ἁγίᾳ Εὐγενίᾳ, ζίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ζίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς Ἁγίας Εὐγενίας, ζίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν, καὶ διήγησις ὠφέλιμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀχαικὸς ζίφει τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

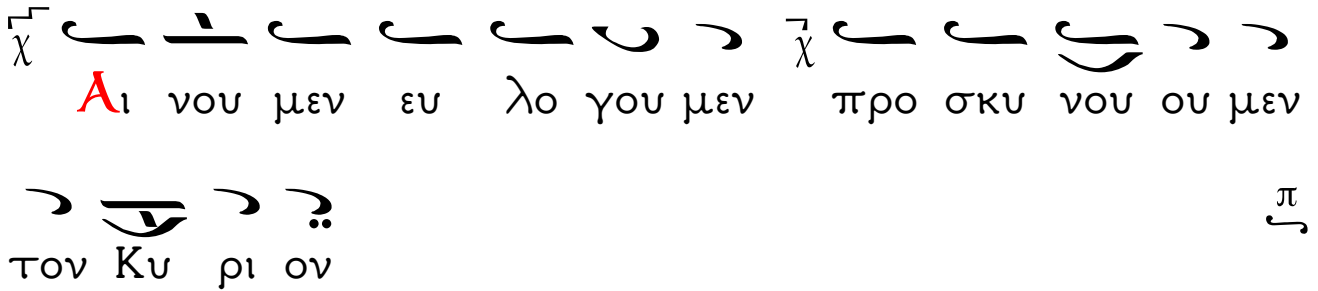
Οἱ Ὁσιοὶ Βιτιμίων καὶ Ἀφροδίσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀχμέτ ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1682, ζίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡδή η' ὁ Εἰρμός

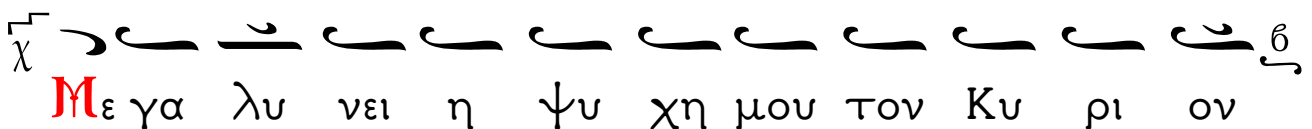
Ἦχος Πά

 Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου μεν
 τον Κυ ρι ον

 Τον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραι
 ων τοις παι σι συγ κα τα βαν τα και την φλο γα
 εις δρο σον με τα βα λο ο ον τα Θε ον υ
 μνει τε τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον και υ πε
 ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω να α ας

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Ἦχος Βου

 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι

τω Θε ω ω τω Σω τη ρι μου

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συ κρι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν

την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα α λυ νο

μεν

Χ **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο

του νυν μα κα ρι ου σι με πα α σαι αι γε

νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν

την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα α λυ νο

μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα

αυ του και το ε λε ος αυ του εις γε

νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ του

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν

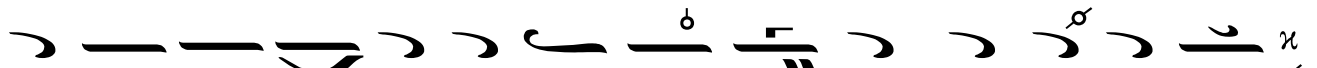
την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα α λυ νο μεν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

 του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νους

 δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ

 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν

 την ον τως Θε ο το κον σε ε με γα α λυ νο μεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και

 υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε

 πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ζα πε

 στει λε κε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ^κ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με

γα α λυ νο μεν

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ του

μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε

προς τους πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ^κ

και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι ω ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^κ και

εν δο ζο τε ε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ^κ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε με

γα α λυ νο μεν

β

Ὡδή θ', ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος Πα

α ναρ χου γεν νη το ρος Υι ος Θε ος και Κυ

ρι ος σαρ κω θεις εκ Πα ρθε νου η μιν ε πε

φα νε τα ε σκο τι σμε να φω τι ι σαι

συ να γα γειν τα ε σκορ πι σμε ε να δι

ο την πα νυ μνη τον Θε ο το κον με γα λυ

νο μεν

α ζι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι

ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι

στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα του Θε

ου η μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου

βιμ ^Δ_σ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο
 γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 με γα λυ νο με ε εν π

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον

Ἦχος β΄

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, καρποῦς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἀγίας, ὅμοιον

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος ἀοράτῳ σου σθένει, Χριστὲ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ἢ Μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν, ἧς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ Παρθένου Ἀγίας.

Ἄτερον Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον, ὅμοιον

Ὑμνον πιστοὶ προσάζωμεν, τῇ Παρθένῳ Μαρίας· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ πολει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι, Ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε

σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος π̄ Βου

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι
 νει ει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα
 νων αι νει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι
 πρε πει υ μνος τω Θε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ
 του αι νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να
 μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια

Αἱ Ἀγγελικαὶ

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς

τοῦ ἀλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δεῦρο Ἰσραήλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος, ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον, οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐορτάς σου, βοᾶν· οὐ πείθη γάρ, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἥλιε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ᾧ οὐ τολμᾶ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστόν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες, λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ Μάγοι, σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ..., ὅμοιον

Δεῦρο Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου, ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ, σεπτοτάτη ἡ φάτνη! θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθείσα, σειρὰς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ὡ μακαριστή, τῆς θεόπαιδος κοιλία, ἣτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. Ὡ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὔσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς ὁ μήτρα σὰρξ παγεῖς, ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

• Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

• Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

• Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

• Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

• Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

• Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

• Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ

εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

• Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

• Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

• Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

• Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

• Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

• Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

• Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

• Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

• Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά από κάθε δέηση)....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Σπιχηρὰ Προσόμοια

ᾠχος β΄

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ, ἐδείχθης ὡ Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται, ὡ τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῶ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Δόξα...Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

ᾠχος λϛϛ Νη

Στεφ. Λαμπαδαρίου

 Δο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και Α γι

 ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Υπο δε ζαι αι Βη θλε ε εμ την του Θε

ου μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως

γαρ το ο α α α α α δυ υ υ υ τον

ε πι σε γεν νη η η η σαι η η η ει ει

Αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α τε εν ου ρα

α α νω ω αν θρω ω ποι δο ζα σα τε ε

πι ι ι τη η η ης γης Μα γοι εκ Πε ερ σι

Ι ι δος το τρισ σο κλε ε ον δω ρον προσ κο

μι ι ι σα α α α τε Ποι με νε ες α

γραυ λου ου ουν τε ε τον Τρισ α γι ι ον υ μνον

 με λω ω δη η η σα α α α τε ^Δ _{δλ} πα α

 σα α πνο ο η ^ν _{νη} αι νε σα α α α τω το ον

 παν του ου ουρ γε ε ε τη η η ην ^ν _{δλ}

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ἦχος ^Ϛ _{δλ} Δι

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρ σβυ τη

 Ι ω σηφ ^ϛ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε

 εμ η Μα ρι αμ ^Δ κυ ο φο ρου σα την α

 σπο τον κυ ο φο ρι ι αν ^ϛ ε πε στη δε

 και ρος ο της γεν νη η σε ως ^Δ και το προς

ην ου διεστω κα τα λυμα τι αλλ ως τερπνον
 πα λα τι ον το σπη η λαι ον τη βα σι
 λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται ρην
 πριν πε σου σαν α να στη σων ει κο ο να α
 α

Ἀπόλυσις

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ ὁ Μέγας
 Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ Θείας
 Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.